

Tiny Frantzen

Geboren op 31 maart 1935 in Horn
Overleden op 17 december 2024
in Nijmegen

Altijd in de zorgrol. Niet kunnen nadenken over een opleiding, mogen dromen van een carrière of zelfs maar stilstaan bij je eigen voorkeuren in het leven. Nee. Altijd zorgen. Eerst voor een oorlogsgezin. Dan voor een dominante man. Vervolgens voor een berustende man.

Het heeft voor een halve wereldreis langs veel steden en evenzoveel ongelukken gezorgd. Veel hulp van Opa en Oma, van Miel en Yvonne en van twee wonderdokters met wonderspuitjes en een wonderlijk dikke bankrekening.

Dankzij Erich vond ze voor het eerst de liefde. En in Maastricht eindelijk rust. Nog steeds die zorgrol.

Maar dit keer onder haar eigen voorwaarden. Appeltaart. Kruimelenvlaai. Kokosmacrons. Hazelnotencake. Wafeltjes. Wie langs kwam, werd verwend. "Zou je niet eens even gaan zitten mama?" of "Zet dich eens op diene vot!". Nee hoor, daar komt alweer een pot thee. Of een beker Benco.

En toen werd ze ineens zelf verzorgd. Op de beste plek denkbaar. De Honinghoeve in Nijmegen. Geheel afhankelijk van een maaltijd op het juiste moment, een glimlach op de gang of een complimentje over haar schoenen. Toch bleef ze tot het laatste moment vechten voor haar eigenwaarde. Ze vond autoriteit in haar eigen rituelen en haar eigen plek binnen de zorggemeenschap. Om dan ook maar in haar eigen woorden te eindigen: ik ben de enige normale hier!

We gaan je open glimlach bij ieder bezoekje enorm missen. Dank mama, oma, overgrootoma, dochter, zus, schoonzus, schoonmoeder en geliefde.

